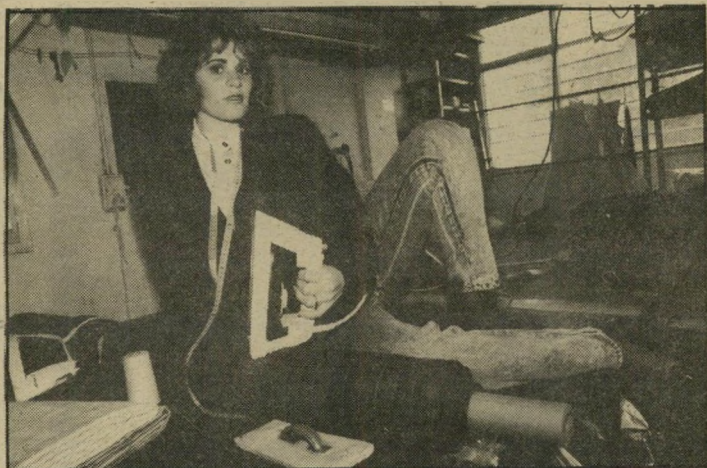

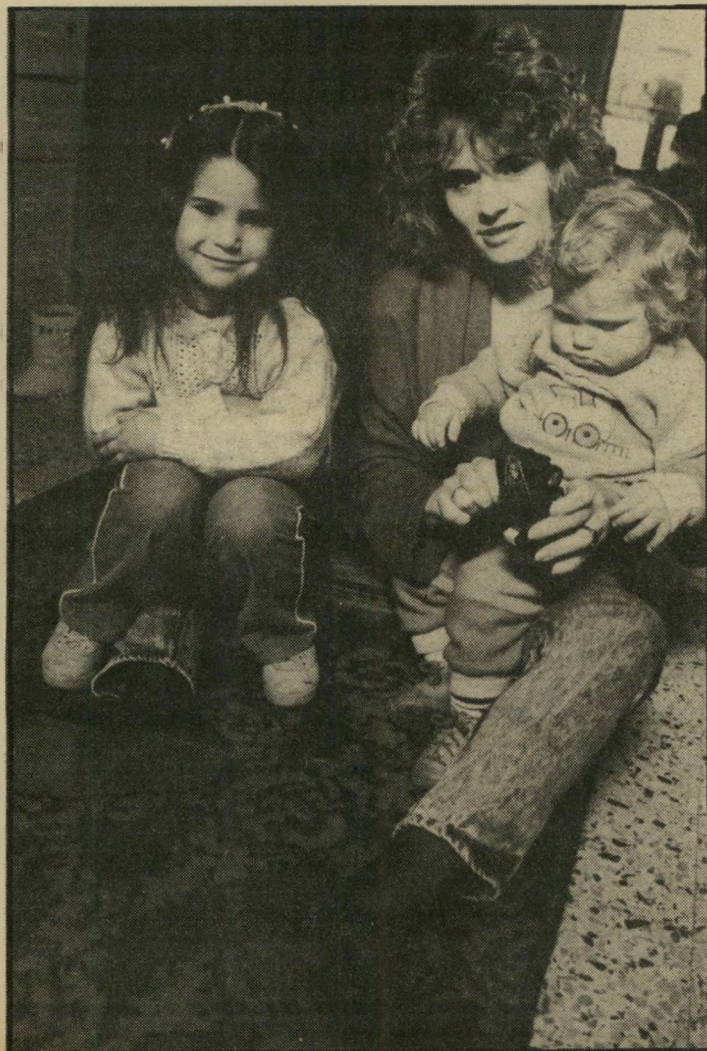
שכולם יידעו מי זו

יטינזון!

ליופי לא ייחסתי חשיבות מעולם. רק בגיל 17 התחלתי להבין שאני יפה. פתאום בנים התחילו איתי, אפילו המרריך שלי בתנועה, אפילו הקומור נר. ופתאום, ברגע נדיר של צניעות, אומרת מיכל: „אני לא חושבת שאני יפה.“ נשימה עמוקה, והרגע הזה חלף עבר לו: „יש לי קסם אישי, משהו באופי שמייפה אותי.“ כשהייתה בת 17 המליצה עליה אחת השכנות לתחרות יופי מקומית. פתאום מצאה את עצמה בחזרות לתחרות יופי. „התאמנתי שעות ללכת על עקבים ולא הצלחתי. הסתובכתי עם נעליים גבוהות והשכנים היו עוזרים

לפני שבוע גם התקשר מארצות-הב- רית כדי לאחל לה יום-הולדת שמה. למה, אם כך, סירבה לשחק בסרט, למרות הלחצים שהפעיל עליה? „אי אפשר לנהל שתי קאריירות. אני רוצה להתמקד בעיצוב-אופנה, ואין לי זמן לדברים אחרים.“ יטינזון היא ילירת חיפה, בת בכורה לשני אחים. תמיד הייתי יוצאת רופן. היא מספרת, כבית-הספר הייתי בר לטת, הייתי תלמידה טובה וכולם התרכו סביבי. הייתי נייבת, למדתי קרטה, רכבתי על סוסים, שיחקתי עם הבנים. אופנה? מי חשב על זה בכלל, זה היה כליכך רחוק ממני.

תכונותיה הבולטות: ליאון צ'רני, הפרקליט הנורע מארצות-הברית, בא לפני חודשיים לארץ וחפש מועמדת לתפקיד ראשי בסרט שצילם. יטינזון, בעזרת קשרים עם האנשים הנכונים, שמעה על כך. היא לא התקשרה אליו בעצמה, אלא דאגה שהאנשים הנכונים יודיעו לו על קיומה.

הטלפון מצ'רני לא איחר להגיע. הוא התקשר לביתה וקבע עימה פגישה. לפגישה התלבשה יטינזון במיטב כגדיה, ודאגה להראות יפה מתמיד, „לפני פגישות חשובות אני תמיד דואגת להיראות כמיטבני אנשים, ובמיוחד גברים, מושפעים מכך מאוד. היופי הוא כרטיס-הביקור הראשון שלי ואני מנצלת אותו כמה שיותר.“

וכך, תוך ניצול מירבי של מה שנתן לה הטבע, באה לפגישה עם צ'רני, הניחה רגל על רגל, והישרה מבט אל המיליונר האמריקאי. תפקיד בסרט? זה בכלל לא בשבילי.“ מצחקקת מיכל. אז מה, בכל-זאת, היא עשתה שם? „עניין אותי לראות את הבן-אדם ששמעתי עליו רק מהתיקשורת. רציתי לראות מי עומד מאחורי התרמית.“ והייתה גם סיבה נוספת: „ידעתי שיש לו קשרים והוא יוכל לעזור לי בקידום העסק. כשישבתי אצלו הוא שאל אותי: נו, באיזה סרט כבר שיחקת? עניתי לו: לא שיחקתי באף סרט, ואני גם לא מתכוונת לשחק.“ צ'רני היה המום. הוא שאל אותי: אז מה את מחפשת פה בעצמך? אמרתי לו את האמת.“

עסק בניו-יורק

ב עיקבות הפגישה הזו באו עוד כמה וכמה פגישות אישיות. סימנייה-שאלה לגבי טיב הפגישות, ועד כמה הצליחה המעצבת היפה להכיר את המיליונר מקרוב, ישארו ללא תשובה. יטינזון לא מפרסת מה היה שם. היא רק עונה בדיפלומטיות: „נוכחתי לדעת שצ'רני הוא אדם כמו כולם. נחמד מאוד וחביב.“ כליכך נחמד שלפני שנסע אמר למיכל: „אם תרצי לפתוח עסק בניו יורק, יש לך כתובת, אני אעזור לך.“

מיכל ביצירה שעיצבה בעשייתו הכל בעבודה קשה ומאומצת.

26. את כיכרת-הדרך שעברה עשתה לבר. „בניתי הכל בשתי ידיים, בלי עזרה של הורים תומכים. שום דבר לא קיבלתי על מגש של כסף. מה שעשיתי כא אחרי עבודה קשה ומאומצת.“ לדבריה היא רואה את עצמה בתחילת הדרך בלבד. „אני רוצה להיות מיספר אחר בארץ, המעצבת הכי נודעת והכי מוכרת במדינה.“ סיפור לדוגמה שיכול להמחיש את

מיכל יטינזון, מעצבת-אופנה, בדרך לצמרת. הציפורניים שלה פות, הרבה ביטחון עצמי, לא מעט חוצפה, בלי שמץ בושה ועם מתת-אל לא קטנה — יופי. הצמרת זה דבר יחסי. כבר עכשיו היא נמצאת די גבוה. יש לה סטודיו לאופנה, מיפעל לייצור הבגדים שהיא מעצבת, וחנות שבה היא מעסיקה יותר מ-20 עובדים. כולם, מכחינת הגיל, היו יכולים להיות הוריה. יטינזון היא בת

מיכל מול המראה בבית, קוראת עיתוני-אופנה ובחברת ילדיה, בעלי לא החתן עם עוזרת-בית.